automotive news
Kiadta a Smarter Média Kommunikációs Ügynökség (https://news.smartermedia.hu)

Az autó, amely más útra terelhette volna a Lexust

A márka megszületése után két évvel, 1991-ben mutatta be első kupé modelljét a Lexus. Az SC a harmadik kiadású Toyota Soarer alapjaira épült, és igazán elegáns grand tourer volt – ám ha a fiatal márka döntéshozói korábban kapcsolnak, és az előző generációs modellből építkeznek, egy sokkal izgalmasabb, progresszívabb autóval lephették volna meg a világot.

Sem a rajongóknak, sem a részvényeseknek, és legfőképpen a tulajdonosoknak nincs oka a megbánásra. Fennállásának immár harminchat éve alatt a Lexus az egyik legmegbízhatóbb, legkifinomultabb, legigényesebb prémiummárkává nőtte ki magát, amely nem mellékesen egy olyan tökéletes sportautóval is megajándékozta a világot, mint az LFA. A három és fél évtized alatt nem dobálózott a különféle koncepciókkal a Lexus, viszonylag kevés modellcsaládot fejlesztett ki, ám azokat annál hosszabban tartotta életben, igazolva az aranyszabályt, hogy ami működik, azon nem kell változtatni.

Zsákutcába ritkán futott bele a márka, ezek egyike pedig éppen az SC volt, amely sem konzervatív kupéként (Z30, 1991-2000), sem barokk kabrióként (Z40, 2001-2010) nem tudta meggyőzni a piacot arról, hogy nélkülözhetetlen volna. Talán máshogy alakult volna azonban a sorsa, ha a döntéshozók korábban lépnek, és már 1989-ben bevezetik – ebben az évben ugyanis egy egészen különleges modellkoncepcióval nyűgözhették volna le a világot.

A Toyota 1981-ben indította útjára a Supra sportkupé elegáns túraváltozatát, a Soarert, amely a pontos és élvezetes vezethetőséget gazdag felszereltséggel és prémiumrészletekkel társította. A második generációs Soarer 1986-tól volt elérhető, 1989-ben pedig – azaz a Lexus debütálásának az évében – megjelent egy mindössze 500 darabos különkiadása, az Aerocabin, a kor japán autóiparának az egyik legkülönlegesebb konstrukciója.

A Soarer Aerocabin maga volt a megtestesült science-fiction. Digitális műszeregységet és multifunkciós kormánykereket szereltek bele, klímaberendezése automatikus vezérlésű volt, belső felületeit fa és bőr borította – mindez azonban hétköznapinak tűnt a motorosan lenyitható keménytető mellett, ami hosszú évekkel megelőzte a korát – hogy csak egy példát mondjunk, a szintén nyitható keménytetős Mercedes-Benz SLK hat évvel, azaz majdnem egy teljes modellciklussal később jelent meg…

A Toyota egyetlen motorral (a 3,0 literes, soros hathengeres csúcskivitellel), egyetlen fehér/bézs színkombinációban, és sajnos csupán egyetlen évig gyártotta a Soarer Aerocabint. Az extravagáns modell egyértelműen sok volt a márka hagyományos vevőköre számára, ám annál több esélye lett volna egy prémiumvevőkör meghódítására. Feltételezzük, hogy ugyanezt a gondolatsort a Lexus vezetői is végigfuttatták annak idején, és utólag alighanem jól döntöttek, hogy kivártak. Egy harsány, figyelemfelhívó modell

helyett egy diszkrét, kifinomult, minden részletében kiegyensúlyozott típusra szavaztak, amely hozzájárult a márka mindmáig egységes arculatának megszilárdításához.

Fotók: *Wheelsage.org, Cars and Bids, Test Drive Wiki*

Forrás:
https://news.smartermedia.hu/nemzetkozi-hirek/az-auto-amely-mas-utra-terelhette-volna-a-lexust